

## Tíz új dolgozó nevelését vállalták sztahanovistáink a „Várpalotai Bányász” vasárnapi ankétján

Vasárnap reggel a DISZ kultúrtermében tartottuk a „Nevelj új bányászt” ankétunkat, melyen a dolgozók nagy számban vettek részt és értékes javaslatokkal támogatták ezt a mozgalmat.

Vas László főmérnök nyitotta meg az értekezletet. A beszámoló elmondása után értékes vita kezdődött.

**GAÁL JÓZSEF** elsőnek szólalt fel, elmondta Gaál elvtárs, hogy a DISZ feladata az új dolgozók nevelése, a velük való foglalkozás.

**BAKOS BÉLA** Ősi-mezei új dolgozó volt a következő felszólaló. Bakos elvtárs példákat hozott fel arra, amikor az új dolgozót rossz bányászok mellé telepítik, akik maguk is mulasztók, s akik nem tudják megnevelni az új dolgozót. A vállalatvezetőség segítségét kérte az Ősi-úton lakó új dolgozók életkörülményeinek megjavítására.

**SÁGI FERENC** bányamester emelkedett szólásra, összehasonlította a multat a jelennek, elmondta a Szabad Nép szerkesztőségében szerzett tapasztalatait és kérte a vajúrokat, hogy foglalkozzanak az új dolgozókkal, mert a bányának új szakmunkásokra van szüksége.

**HARACSKA IMRE** igazgató az új dolgozók baleseti lehetőségeiről beszélt. Egyben bejelentette az élüzem cím megnyerését, majd ismertette azoknak a dolgozóknak a premizálását, akik az új bányászokkal foglalkoznak.

**ZOTOV JÁNOS** vajúr elmondta, hogy az új dolgozók az Ernő-mezőn nincsenek eléggé foglalkoztatva, kevés a vajúr, és nincs mellé beosztva, ennek ellenére sem új dolgozó, nincs, aki megmutassa az új dolgozónak a munka fogásait.

**KRISZT ISTVÁN** vajúr a Cser-mezőben kért versenynyilvánosságot. Igéretet tett, hogy a kongresszus tiszteletére napi 2 csille teljesítést vállalt terven felül.

**VARGA ISTVÁN** vajúr, a Ferenc-mező 70-es frontjának hibáiról beszélt, elmondta, hogy a kaparóteknők rosszak a fronton és ezért az új dolgozó nem szívesen marad meg ott. Kérte a vállalatvezetőség segítségét az új teknők beállításához.

**BENÁK GYÖRGY** frontmester örömmel üdvözölte Haracska elvtárs javaslatát az új dolgozókkal való premizálással kapcsolatban és reméli, ennek az eredménye az lesz, hogy többen nevelnek új bányászt.

**FEKETE FERENC** vajúr javasolja, hogy jutalmazzák meg jövőben azt az új dolgozót is, aki jó eredményt ér el, mert eddig a gyakorlat azt mutatta, hogy csak a tanárt jutalmazták meg, a tanítványt soha. Vállalja egy új dolgozó betanítását a kongresszus tiszteletére.

**LÁNG JÓZSEF** munkáügyi osztályvezető megállapítja, hogy van javulás az új dolgozókkal való foglalkozásban. De jövőre ez még jobb lesz, igéretet tesz a gondosabb foglalkozásra.

**KRAUTH GYÖRGY**, Ősi-mező üzemvezetője kifogásolja egyes régebbi dolgozók fegyelméletlenségét, akikről aztán ez átragad az új dolgozókra is, igéretet tesz az új dolgozókkal való figyelmezből bánásmódra.

**VIDIK LAJOS** új dolgozó elmondja, kilenc hónapja van a bányánál, de még ezalatt a kilenc hónap alatt egyszer sem kérdezték meg, hogy miért van itt, hogyan él, jelenleg kis csapatban dolgozik, kéri a vállalatvezetőséget, engedjék a fronton dolgozni.

**DEMEK TIBOR** vajúr arról beszélt, hogy az új dolgozót sokszor a bányából felküldik a külszínre fát hordani. Kollár József sztahanovista vajúrral vállalták két új dolgozó betanítását,

**ZSIGOVICS JÁNOS** elmondja, hogy nem akarják a frontra engedni dolgozni, az aknász csak hitegeti, elmegy a kedve a munkától, mert elvesznek azok a csillék, amit kitermel.

**HEGYESI SÁNDOR** sztahanovista vajúr igéretet tesz, hogy ebben az évben négy új dolgozóból sztahanovista vajúrt nevel.

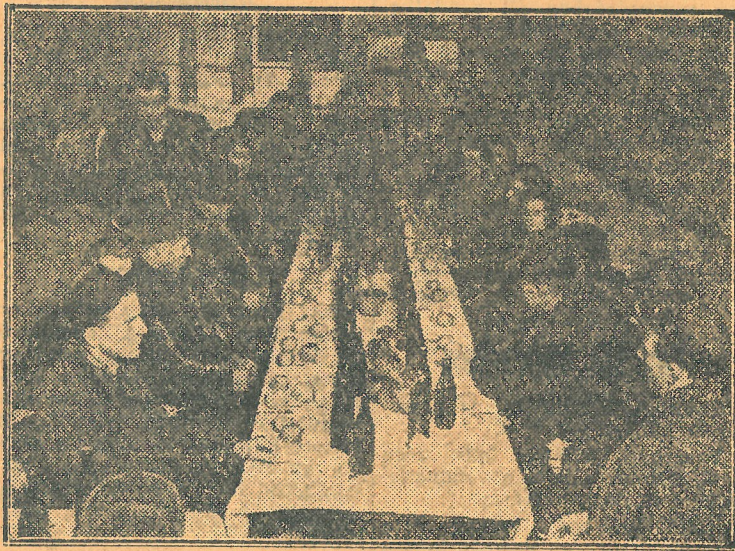
**CSÓSZ JÁNOS** sztahanovista vajúr arról beszélt, hogy a kongresszusig egy új dolgozót tanít be, és annak teljesítményét 100 százalék fölé emeli. Kéri a vállalatvezetőséget, hogy csapa-

hogy rendszeresítsék az ilyen értekezleteket.

**HORNYÁK PÁL** vajúr, a frontja nevében a dudari ifjusági frontot versenyre hívja és a kongresszus tiszteletére egy új dolgozó betanítását vállalja.

**TÓTH PÁL** személyzeti osztályvezető arról beszél, hogy az új dolgozók képességüknek megfelelő helyre kerüljenek, mert akkor hamarabb megszeretik a bányát, a környezetüket.

**BORBÉLY JÁNOS** dekorációs igéretet tesz, hogy a III. pártkongresszus tiszteletére a ver-



tának adják meg a sztahanovista szintet, mert hosszú időn keresztül 160 százalékon felül teljesítettek.

**OPÁLKA JÓZSEF**, a szakszervezet munkavédelmi felelőse, elmondja, hogy az új dolgozóval fűrészpont, vasat rakatnak felügyelet nélkül a külszínen, szakmát nem tanulnak és mikor a bányába kerülnek, balesetet szenvednek. Kéri a vállalatvezetőséget, hogy kötelező bányajárásra.

**BALIKÓ MIHÁLY** bér- és normaosztály vezetője az oktató vajúrok részére megállapított prémiumról beszélt, igéretet tesz, hogy ezt részletesebben ismerteti a vajúrokkal.

**SIMON LÁSZLÓ** munkásellátási osztály vezetője, az új szállók szakosítását veti fel, a szállók mindent megtesznek azért, hogy az új dolgozók második otthonuknak érezzék a szállót.

**MONORI SÁNDOR** munkavédelmi megbízott a balesetek emelkedéséről beszélt. Az utóbbi időben emelkedtek a balesetek, éppen azért, mert nem foglalkozunk eléggé az új dolgozókkal és ez elidegeníti az új dolgozót a bányától.

**SZIGETI ALAJOS** a kultúr-otthon politikai munkatársa, a kultúr-otthon nevelő munkájáról beszélt, igéretet tesz, hogy hozzájárul a kulturális körülmények megteremtéséhez az új dolgozók neveléséhez.

**KOLLÁR ISTVÁN** elvtárs, a városi pártbizottság titkára emelkedik szólásra, köszönetet mond a dolgozóknak az élüzem cím másodszori megszerzéséért, a DISZ és a szakszervezet feladatait változja, majd a bányászok életéről beszélt, összehasonlítva a multat a jelennek. Felhívja a dolgozókat hazafias kötelességük teljesítésére, kéri a vállalatvezetőséget,

seny nyilvánosságban az új dolgozók versenyeredményeit is feltüntetni.

**VASS GYULA** frontszereelő, segítségét kér a munkájához, a vállalatvezetőségtől, kéri, hogy bolcnizáró drótot juttassanak a front részére.

**RÉTHALMI** elvtárs, a Megyei Pártbizottság Ipari Osztályának munkatársa, emberről, mint a legfőbb értékről beszél, kéri, hogy az új dolgozókkal való foglalkozást, mert ez is a sztahanovisták feladata.

**VASS LÁSZLÓ** főmérnök a műszaki vezetők feladatairól beszélt. Vass elvtárs felhívja az üzemvezetőket, hogy az új dolgozót már az első nap fogadják, kérdezzék meg, hol szeretne dolgozni, beszéljessenek el velük, mert csak így tudják megtartani üzemüknél.

**KARPF TIBOR** vállalati versenyfelelős elmondja, hogy ő is új dolgozóként jött ide Várpalotára. 18-an jöttek és zenével fogadták őket. Ebből a 18-ból csak ketten maradtak itt, azért, mert nem törődtek velük. Elmondja, hogy kevés a sztahanovista a bányánál, és az új dolgozókból kell sztahanovistákat nevelni.

Az ankétot **KERTAI** elvtárs, a Nagyüzemi Pártbizottság titkára foglalta össze. Kertai elvtárs elmondta, hogy mik a pártbizottság feladatai a DISZ-el és a szakszervezettel kapcsolatban. Utalt a kongresszusi verseny fontosságára, kéri a sztahanovistákat, hogy az új dolgozók nevelését, elsőrendű feladatnak tekintsék, mert csak így tudjuk továbbra is eredményeinket biztosítani.

A nagyszerű értekezlet sok tapasztalatot adott a dolgozóknak és a bányavezetőségnek egyaránt, melyeket munkájukban hasznosíthatnak.

### Az ujság segítségét kérem

A Ferenc-mező 70-es frontján dolgozom. A bérelszámolási dolgozókkal mostanában sok bajom van. A december havi progressziómat nem számolták jól el. Többször voltam fent, azt az igéretet kaptam, hogy január 25-én kifizetik. 25-én azt mondták, hogy 1-én majd megkapom, 1-én azt mondták, hogy most február 15-én fizetik ki.

A Bányászújság szerkesztőségéhez fordulok, hogy legyen segítségemre, mert ezt a pénzt csupán hanyagságból nem kapom meg. A bérelszámolási dolgozó nem törődnek velem, hogy a pénzre szükségem van és sok időm eltelik az irodára járkálásom miatt.

Bódi Péter

VILÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLJETER!



## Gyárainknak, iskoláinknak szénre van szükségük

A kongresszusi verseny első napjaiban a rendkívüli időjárás miatt dolgozóink egyrésze nem jött be munkahelyére, és ezért vállalatunk tervét nem tudja teljesíteni, nem tudja azt a személynységet kiadni, amelyet az ország dolgozó népe tőle joggal elvár. Megértjük azokat a nehézségeket, amit az időjárás okoz, tudjuk azt, hogy Térsről, Ósiból ilyen időben nem könnyű a bányához bejönni. Azonban dolgozóinknak is meg kell érteni, hogy ilyen időben fokozottabb szükség van a szénre, s ezért fokozottabb áldozatot kell hozni. Pártunk és kormányunk előnyben részesíti a bányászokat az összes dolgozó között. S ilyenkor kell áldozatkészséggel ezt a gondoskodást viszonzni.

Az Ősi-úti aknának a hideg időjárás következtében befagyott, ez a személynység is kiesett a termelésből. Dolgozóink tudják jól, hogy szükség van a szénre, a gyáraknak termelni kell, a mezőgazdaság várja a műtrágyát, és Pétnék nincs szene. Márpedig a mi élelmiszer ellátásunk csak úgy lesz biztosítva, ha az ország gyárai elegendő gépeket, mezőgazdasági szerszámokat tudnak gyártani. Mindehhez azonban szénre van szükségünk. Még hozzá nem kevesebb szénre, mint máskor, hanem éppen a nagy hideg végett többre.

Bányászaink saját példájukon láthatják, hogy milyen égető a szénhiány, a gyerekeiket az iskolából hazaküldik szénhiány miatt, ez is azt jelenti, hogy a gyerekeink nem tudnak tanulni, mert a hideg tanteremben megfáznak, nem tudnak tanulni, azért, mert egyenmelyiknek az apja felelőtlenségéből, kényelemszeretéből, áldozatvállalástól visszariadva nem jön műszakra.

Talán nem volt az utóbbi időben ennyire fontos a szénellátás kérdése, mint most, látjuk, hogy a vonatok késnek, rendszertelen a közlekedés, az állandó havazás megnehezítette az útakon való forgalmat. Minden teher a vasútra hárult, az pedig nem tudja el látni a megnövekedett forgalmat, mert nincs elég tüzelőanyag, mert a bányászaink nem termelnek elég szenet.

Kétségtelen, hogy vannak műszaki akadályok, ami végett a becsületesen dolgozó bányászok nem fejthetik ki azt a teljesítményt, amire képesek. Azonban itt arról van szó, hogy ha a hiányzó bányászok bejönnek, akkor el tudnánk érni tervünket, több szenet tudnánk adni az országnak.

Ilyenkor kell visszaemlékezni elvtársak arra az időre, amikor a tőkésék alati akármilyen hófúvásban a bányához vezető sokszor 20 km-es utat gyalog kellett megtenni, mert különben kidobták volna a hiányzó a munkából. Most nem kell gyalog jönni, csupán szembe kell nézni a hideggel, áldozatkésznek kell lenni és ezt most a saját érdekeinkért kell megtenni, ellentétben az akkori tőkés érdekeivel, szemben.

Mindezeket kívül azonban dolgozóinknak elsősorban a kongresszusi versenyt kell szem előtt tartani. Április 18-án tartja a Magyar Dolgozók Pártja a III. pártkongresszusát. Erre a versenyre, mi sokáig készültünk felajánlásokat tettünk, igéretet a pártunk dolgozó népünknek. Nekünk ezt minden körülmények között teljesíteni kell. A kormányprogram végrehajtása a dolgozóknak tényleg szénre van szüksége, ilyen időben is folyik. Nekünk is hozzá kell ehhez járulni és ilyen időben is teljesíteni a tervünket. Nem szabad előfordulni annak, hogy egy üntudatos dolgozó visszarússzon az időjárás, hogy a hőses okozta akadályok megakadályozhassák a pártunk adott igéretet bevéltését.

Gondoljanak dolgozóink arra, hogy gyerekeik, családjuk, saját maguk jóléte függ a széntermelésétől. Attól függ, milyen mértékben tudjuk ellátni a gyárakat szénrel, ezért minden dolgozó tartsa becsületbeli, hazafias kötelességének azt, hogy a munkára eljőjön, műszakját ledolgozza, a vállalt személynységet kitermelje, adott szavát, betartsa népünk iránti kötelességét teljesítse.

## Ebben a hónapban elkészül a két új 100 személyes szálló

A Dankó-utca folytatásában a Régi-bánya és a vasút közötti terület néhány évvel ezelőtt síkság volt. Mikor még a sekélyvízű tavakban nyári éjszakákon a békák kurutyolása, altatta az ott lakókat. Azóta sok változás történt. A békák ki lettek telepítve, a gödröcskék fel lettek töltve, épülnek az új emeletes házak, melyek a város építését és kiterjesztését igazolják. Ott épül két százszemélyes munkásszálló.

AZ ÉPÍTKEZÉS vezetőjével meggyünk az új szállók felé, melyeknek a külseje ugyan még vonatlan, nincs is arra most kedvező idő, de az alakját nézve, kívülről mégis szép.

Talán kerüljünk beljebb, nézzük meg a lakás belsejét. Benézünk minden szobába, látjuk, hogy a kőműves munka már be is van fejezve. Még két kőműves végzi a festők előtt az utolsó simításokat. A festők nyomban meszelik a falakat, persze ez még csak az első meszelés, majd ha ez megszárad, utána elvégzik a befejező munkát.

Azonban meg kell néznünk, ami bennünket a legjobban érdekel, mikor lesz lakható a szálló. A dolgozók azt mondták, február 10-re befejezik. De ez még csak az egyik épület, a másik

épület nincs ilyen állapotban, mert három festő kevés ahhoz, hogy erre a határidőre az is elkészüljön. De ha a Szakipari Vállalat elküldi a festőknek az ígért erősítést, akkor hozzájárulnak a kongresszusi verseny teljesítéséhez s egy időben lenne kész mind a két épület.

A munkák mielőbbi elvégzéséhez a számbánya vállalat is hozzájárul. Azzal, hogy munkásokat és szenet ad az épület fűtéséhez. Először csak egy harmadban, aztán két harmadban történt az épületek fűtése. Mi azt javasoljuk, hogy három harmadban, 24 órán át fűtsenek, mert éjszaka vannak a leghidegebbek és a legnagyobb fagyok. Ugyanezt javasoljuk a tapasztalt építőmunkások, amikor velük beszélünk. A beszélgetés során szó esett a munkásellátásról is. Látuk rajtuk, hogy meleg vattaruhában dolgoznak, de kigombolkozza, mert minden szobában kályha van, amit fűtenek.

MIELŐTT elkészülnek a dolgozóktól, még megnéztük a fűdőt, jók benne a vízcsapok, a villany is be van szerelve. Így biztosan tudjuk, hogy ebben a hónapban beköltözhetnek az új dolgozók a szépen berendezett, egészséges szállóba. Gaál József